

Firkász

a Bánffyújvárosi Octavian Goga Elméleti Líceum magyar tagozatos diákjainak folyóirata
1. szám 2019. Március

A próbavizsga, mint a 11. esek láthatatlan mumusa

Próbavizsga. Félelmetes egy szó vagy inkább csak félelmet keltő. Mindenesetre a kezdeti hatás megvolt. Szerencsére az osztály nagyrésze azért immunis az effajta ijesztgetésre. A tanárok még a nagy esemény előtt próbálták egy valamelyest teljes képet kialakítani arról, ami várni fog ránk majd a vizsgaterem ajtaja mögött. Nagy meglepetés úgy gondolom, hogy senkit sem ért. Mindenki tudta, mire számíson, már csak a 3 év alatt jól megalapozott tudás hiányzott a sikeres teljesítményhez.

Mindnyájan rendelkezünk saját személyre szabott mumusokkal, amikkel kapcsolatban úgy érezzük, túl kevés az a felhalmozott tudás, hogy szembeszálljunk velük. Az enyém személy szerint a matek volt, de ami a legjobb, hogy sikerült többé-kevésbé megszélesíteni, és úgy gondolom, ezzel nem vagyok egyedül. Sikerült hozni általában az osztály formáját, nagy csalódást reméljük nem okoztunk senkinek, meglepetést annál inkább, azt is pozitív értelemben. Nagy tétje nem volt a vizsgának, de általa napirendre jutottunk a képességeink, hiányosságaink terén, így rendezni tudjuk sorainkat felkészülve az igazi „csatára”. Persze ilyenkor előkerül a szokásos merengés, hogy jobb is lehetett volna. Mindig lehet jobb, csak épp úgy nem jó, ahogy van. Ezzel fölösleges is ostorozni magunkat.

Mindnyájan tisztában vagyunk a saját képességeinkkel, és annak függvényében állítjuk fel azt a bizonyos mércét, amit a hibáinkból tanulva és sikeresen megélve a következő tanév nyújtotta lehetőségeket a következő alkalommal sikeresen megérintjük vagy akár túl is teljesítünk.

11. osztályos diák

Határtalanul program

A Határtalanul program célja a magyar-magyar kapcsolatok építése, személyes kapcsolatok kialakítása, elmélyítése. A program a nemzetpolitikai célt fordítja le konkrét tapasztalatokra, azaz a Határtalanul a nemzeti összetartozás operatív programja. Keretében magyarországi iskolák tanulói az állam támogatásával osztálykiránduláson vesznek részt a szomszédos országok magyar lakta területein, így személyes tapasztalásokat szereznek a külföldi magyarságról.

A Határtalanul program keretében 2010 óta megközelítőleg 100 ezer magyarországi diák vehetett részt a határon túli régiókat célzó tanulmányi utakon, 2016-ban a programra 1,9 milliárd forint azaz, több mint 28 millió lej állt rendelkezésre.

Iskolánk már 6 éve részese a programnak, tehát az iskolánk diákjai is számos alkalommal látogatták meg a magyarországi testvériskoláink diákjait, csodás szülőföldjüket, és nagyon sok emlékekkel és új barátságokkal tértek haza.

A testvériskoláink diákjai, ugyanúgy mint a mieink, eljöttek hozzánk, hogy megtapasztalják, milyen a határon túli magyarok élete, milyen körülmények között zajlanak mindennapjaik, és természetesen, hogy mily szépséget

foglal magában Erdélyország. Az itt töltött idejük alatt néptáncoktatásban is részesülnek, ami kimondottan a toplistán van az érdeklődési körükben.

A Bánffyhungyadi Octavian Goga Elméleti Líceum testvériskolái a következők: Budapesti Kölcsey Ferenc Gimnázium, Kiszepesi Károly Mihály Kéttannyelvű Líceum, Érdi Kós Károly Szakközépiskola, Pásztói Elméleti Líceum.

Jakab Loránd, X.B

Határon innen, határon túl!

A Bánffyhungyadi Octavian Goga Elméleti Líceum négy magyar nyelvű osztálya minden évben törekedni próbál arra, hogy a kicsi közösségünk ellenére, évről-évre jobbak, összetartóbbak legyünk, és hogy minden év végén, ha visszatekintünk, mondhassuk valamire azt, hogy „igen ezért már megérte”.

Egy ilyen program, amely segít összekovácsolódni, az mi lehet más, mint a kirándulás. Főleg akkor, hogyha a kirándulásnak egy kitűzött célja van. Ez úton is szeretnénk megköszönni az érdi Kós Károly Szakközépiskolának, hogy pályázatuk által MI (vagyis a 12. B.) eljuthattunk számos helyre Budapesten és Érden belül. Egy három-

Határok nélkül

Mint minden IX. osztály, így idén mi is elmehettünk egy tanulmányi kirándulásra Budapestre, köszönhetően a Kölcsey Ferenc Gimnázium IX. osztályos tanulóinak. Egy élménydús kirándulásban volt részünk, gyönyörű helyeken jártunk, csodás épületeket láttunk és kiváló személyiségekkel ismerkedtünk meg és kötöttünk barátságot.

Csütörtök reggel nagy izgalommal indultunk útnak, alig vártuk, hogy Budapestre érjünk. Türelmetlenek is voltunk már a végére. Az Adagio Hostel biztosította a szállást. Szerencsére mindenhez közel volt ez az épület, úgyhogy mindig maradt estére még egy kis energiánk, ami miatt néha ránk kellett szólni. Meglepődtünk, mikor megláttuk, hogy kabinokban kell aludni, de élvezetes volt, hiszen még nem volt ilyenben részünk. Egy városnézés után egy svédasztalos vacsora fogadott. Amit szem, száj kívánt, bármiből ehattunk.

Pénteken az iskolába látogattunk el, onnan átsétáltunk a Hősök terére, majd az állatkertbe. Sok szép állat volt,

napos kiránduláson vehettünk részt, ami arra is szolgált, hogy a külföldön élő diákokkal szorosabb kapcsolatokat alakítsunk ki, de ha velük nem is sikerült volna, mi, az osztály biztosan közelebb kerültünk egymáshoz. (Ez már fél siker, nem?). A kirándulás fő célja azonban az volt, hogy Kós Károly munkásságát ne csak itthon, hanem Magyarországon is megcsodálhassuk. Az első állomásunk a Budapesti Állatkert volt, ahol a Kós Károly által épített madárházát nézhettük meg, aztán a Városliget, Vajdahunyad vára, Hősök tere majd a Széchenyi fürdő. A második nap ígéretesnek tűnt, ugyanis az érdi iskolát nézhettük meg. Bemutatták a szaktermeiket, koszorúztunk, majd az ottani diákok által készített ebédet fogyasztottuk el (ami megjegyzem, nagyon finom volt), aztán egy rövid séta az érdi múzeumban és persze a híres Wekerle telep, amely körül volt véve a Kós Károly által tervezett házakkal. A harmadik nap elmaradhatatlan volt a Budai vár, na meg persze az Országház, ez után pedig a hazaút. Az estéinkről itt csak annyit, hogy az oszinknak köszönjük a türelmét, de mindenki meglepetésére semmi hülyeséget nem csináltunk. Még egyszer köszönjük a lehetőséget, a sok szervezést, a kirándulásba fektetett munkát. Mi biztosan gazdagabbak lettünk, és ezért MÁR MEGÉRTE, viszont az év még nem ért véget.

Batiz-Kis-Bandi Réka, XII. B

barátságosak, nyugodtak és akár azt is engedték, hogy megsimogassuk őket. Kellemeset nézelődtünk az állatok között. A Budai vár lábánál elfogyasztottuk az ebédünket és ismét nekiindultunk felfedezni az ismeretlent. Megnéztük a várat és a Halászbástyát. Mindkettő elképesztő volt. A kiadós vacsora után visszamentünk a szállásra kikaparni a nap fáradalmait.

Szombaton a szintén svédasztalos reggeli után elmentünk fűvészkeretet nézni. Sajnos ilyenkor még nem igazán voltak kinyílván a virágok, de ennek ellenére láttunk kiwit, egy szegény kis elfonnyadt kakaót, de rengeteg szebbnél szebb orchideát is. Közben tudtuk meg, hogy a busz nem indul, így megpróbáltuk metrópótlóval elérni a parlamentet. Azért metrópótlóval, mert a metró sem működött. Így hát nagy nehezen feltömörültünk az amúgy is teli lévő járműre, úgy álltunk egymás mellett, mint a heringek. Néhány megálló után úgy döntöttünk, hogy inkább gyalog folytatjuk az utat, nem kísérünk meg még egy ilyen manővert. A parlament tövében megettük az ebédet és elmentünk a Westendbe, ahol